

Advokatforeningen

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 dep
0030 Oslo

Også sendt pr e-post til ccf@aid.dep.no

Arbeids- og inkluderingsdepartementet	
Saksnr.: 200603652	Dok.nr.: 39
Arkivkode: 571	Dato: 23/11-06
Avd.: INN / PPE	Saksbeh.: CEF
U.off.:	

Deres ref:

Vår ref: #45076v1/th-th

Saksbehandler: Trude Hafslund
th@jus.no T +47 22 03 50 61

21.11.2006

Høring om beskyttelse mot tvangsekteskap - tiltak for å motvirke at unge personer sendes til og holdes tilbake i opprinnelseslandet for å tvangsgiftes

Vi viser til departementets høringsbrev av 12. oktober 2006 vedrørende høring om beskyttelse mot tvangsekteskap.

Det er en prioritert oppgave for Advokatforeningen å drive rettspolitisk arbeid gjennom høringsuttalelser. Advokatforeningen har derfor en rekke lovutvalg inndelt etter fagområder. I våre lovutvalg sitter advokater med særskilte kunnskaper innenfor det aktuelle fagfelt og hvert lovutvalg består av advokater med ulik erfaringsbakgrunn og kompetanse innenfor fagområdet. Arbeidet i lovutvalgene er frivillig og ulønnet.

Advokatforeningen ser det som sin oppgave å være en uavhengig høringsinstans med fokus på rettssikkerhet og på kvaliteten av den foreslåtte lovgivningen.

I saker som angår advokaters rammevilkår vil imidlertid regelendringen også bli vurdert opp mot advokatbransjens interesser. Det vil i disse tilfellene bli opplyst at vi uttaler oss som en berørt bransjeorganisasjon og ikke som et uavhengig ekspertorgan. Årsaken til at vi sonderer mellom disse rollene er at vi ønsker å opprettholde og videreutvikle den troverdighet Advokatforeningen har som en uavhengig og upolitisk ekspertorgan i lovgivningsprosessen.

I den foreliggende sak uttaler Advokatforeningen seg som ekspertorgan. Saken er forelagt lovutvalget for asyl- og utlendingsrett. Lovutvalget består av Cecilie Elisabeth Schjatvet, Heidi Bache-Wiig, Kjell T. Dahl, Knut Olaf Eldhuset og Arild Humlen (leder).

Advokatforeningen avgir følgende høringsuttalelse:

Advokatforeningen har stor forståelse for behovet for å iverksette tiltak for å motvirke tvangsekteskap med derav følgende risiko for at unge personer sendes tilbake til og/eller holdes tilbake i opprinnelseslandet, for å tvangsgiftes. Advokatforeningen er

enig i de momenter departementet anfører som begrunnelse for slike tiltak.

Til tross for at kampen mot tvangsekteskap må anses som et viktig satsningsområde, hvor tunge beskyttelsesverdige hensyn gjør seg gjeldende, er Advokatforeningen skeptisk til at det som et ledd i bekjempelsen, benyttes tiltak av udemokratisk karakter. Å instituere samlivshindrende skranker for en ekteskapskategori, innebærer en forskjellsbehandling i forhold til de øvrige ekteskapskategoriene. Selv om målsettingen er å imøtekomme den gruppe som utsettes for tvangsekteskap, må det være på det rene at tiltakene også vil ramme en stor gruppe ekteskap inngått uten innslag av tvangsmessig karakter. Det foreligger også en risiko for stigmatisering og rettferdiggjøring av forskjellsbehandling av utlendinger i Norge, ved at denne gruppen isoleres og underkastes et strengere regime for å oppnå ekteskapelig samliv i Norge.

Advokatforeningen ser det som viktig, som nevnt innledningsvis, å arbeide mot forekomsten av tvangsekteskap, både nasjonalt og internasjonalt, men mener at tiltak for å imøtekomme denne situasjonen først og fremst bør innrettes ved at det etableres institusjoner, som kan ivareta personer som søker bistand etter at de har vært utsatt for tvangsinngåelse av ekteskap, og samtidig benytte informasjonstiltak overfor særlig utsatte grupper, koblet opp imot hjelpeapparatet på det nasjonale plan. På den måten, vil en på sikt kunne etablere en effektiv opinion innad i utsatte miljøer, som vil kunne virke preventivt mot tvangsekteskap.

Advokatforeningen ønsker imidlertid å imøtekomme departementets ønske om tilbakemelding i forhold til de tre alternative forslagene som er anført.

Ad forslag 1

Hvis det innføres et alderskrav på 21 år for oppholdstillatelse/arbeidstillatelse for ektefeller/samboere, vil Advokatforeningen anbefale at alderskravet kobles opp imot forslag nr 1. Forslag nummer 1 sin styrke, er at regelen er lett å praktisere, samtidig som den er minst inngripende. Advokatforeningen vil derfor anbefale at det i tillegg til 21-årskravet, kobles et vilkår om tre års oppholdstillatelse for å kunne innvilge familiegjenforening.

Ad forslag 2

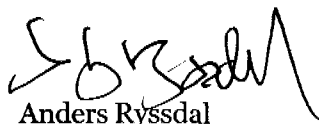
Advokatforeningen kan ikke anbefale forslag nr 2, da utlendinger i det norske arbeidsmarkedet er den mest følsomme gruppen for konjunktursvingninger. Tilgangen på arbeidsmarkedet vil også variere avhengig av hvor man bor i landet, og således vil utlendinger kunne bli utsatt for konjunkturavhengige situasjoner som diskvalifiserer dem fra vilkåret om tre års arbeid/studier i Norge, før familiegjenforening kan innvilges. En slik ordning vil kunne skape en urimelig forskjellsbehandling mellom grupper som søker familiegjenforening med ektefeller i utlandet. Advokatforeningen ser også at vilkåret kan stille kvinner i en vanskelig situasjon når det gjelder å oppfylle dette vilkåret for familiegjenforening.

Ad forslag 3

Advokatforeningen vil advare mot å introdusere et tilknytningskrav i kombinasjon med 21-årskravet. Begrepet er svært uspesifikt og vanskelig å forholde seg til, da det gir liten forutsigbarhet i forhold til hvilke vilkår som må oppfylles for å kunne få familiegjenforening. Vilket må også formodes å være strengere enn de to øvrige vilkårene, slik at samlivshindringene blir ytterligere forsterket, og således vil virke ekskluderende for en større gruppe herboende som ønsker å inngå ekteskap med utlendinger. På grunn av formuleringens vaghet må det også antas at den vil bli regulert gjennom retningslinjer og forskrifter, noe som Advokatforeningen mener er

uheldig på et så sentralt rettsområde som herværende. Lovgiver bør være den som på mest mulig presis måte fastsetter vilkårene for familiegjenforening, slik at vilkårene ikke blir fastlagt av forvaltningen.

Vennlig hilsen

Anders Ryssdal
leder

Merete Smith
generalsekretær